

во въ сѫщото време едно постенване, едва осѣщано, нѣскочи отъ гърдите му въ знакъ на съжаленіе, което едва го осѣти душата, и навикътъ го задуши съвършенно.

И ето обрѣженъ и съ спускъти наличници двамата послѣдни гладиатори въ цирка, най послѣдни преди да са сразѣтъ звѣровете съ човѣцътъ, и ето ги и двамата единъ срѣзъ другий.

Но въ сѫщата овѣзи минута едно писмо са подаде на началика на цирка, който като го разгънъ метнъ очи на него, а лицето му показа удивленіе смѣсено съ недоумѣніе. Той рече най подиръ въ себе си, о! туй е невѣзмомо! Ако приятельтъ ми сънува таквъзи работи той е еще піянъ!

И съ небреженіе той сложи на страна писмото, и сѣдилъ пакъ като човѣкъ който са много интересува въ официалнѣ развлечения на дена.

Вниманието и любопытството на народа върху начинанието едино борство бѣ вече проголѣмо, и съ сичко че Евмолъ бѣ спечелилъ общото благоволеніе въ по напрещата борба но сега народътъ са показа по чувствителенъ къмъ Лидона, защото този показваше мѣжестео и дѣрзновеніе и защото навреме помекъ прочутый на единоборцътъ учителъ, гражданина помпейскій.

— Видишъ ли сега, любезный старче? думаше на Медонъ съсѣдътъ му простолюденъ, лошъ противникъ са случи на сына ти. Но не са бой! Подвигоположникътъ нема да допусне да са убие, нико народътъ ще потърпи туй, защото мѣжката борба на сына ти пра-ви го недостоинъ за таквази участъ; о, туй са зве ударъ! тако ми Полидевга! прекрасна борба. Речътъ ти е сега Лидоне. Спрѣхъ са за да подышатъ. Какво мѣмориши, изумѣлъ старче?

— Молитва, пое Медонъ съ лице по спокойно и благонадѣженъ по-вече отъ позапредъ.

Молитва? глупости! минъ са времето когато боговете грабваха човѣцъ и ги запасяха на облацътъ. Е! тако ми Зевса! каквъ ударъ! реброто си! иази си реброто, Лидоне!

И трепетенъ ужасъ обне сичкото събрание. Стращенъ ударъ удари посрѣдъ плема на Лидона, и той падна на колѣни.

— Навы са! чу са единъ остьръ женскій гласъ.

— Тя бѣше известната Ходана, която желаеще изобиліе отъ злодѣйци за обѣдата на звѣровете.

— Мѣлчи, момиче, извика й повелително супругата на Панса; не са с навыль, нито са с раниль.